

Vysokoškolská kvalifikační práce (diplomová práce)
posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Markéta Schiffenderová

Název práce: Mimo vymezení

Slovní hodnocení: Autoportrét a dvoutřetinovou figuru v prvních dvou semestrech vymodelovala sice poctivě, ale bez výrazu. Bylo cítit, že si cestu k výrazu sochy hledá. Už ale v soše Alenka, jak nazvala svoji práci na téma draperie, vytvořila sochu, kterou jsme již několikrát zahrnuli do instalace ateliérové výstavy. Na zemi sedí pod dekou holčička a sešívá figurku králíka. Právě tato figurka králíka otevírá cestu k celé soše. Zmiňuji ji i proto že šití používá i ve své bakalářské práci ale zcela změnila téma. Naopak téma králíka si podržela v jiné na materiálu založené práci. Pro svůj 3D projekt navrhla sošku králíka vytvořenou ze zmuchlaného papíru. Muchlázový objekt naskenovala a vytiskla do sádrového kompozitu. Vznikla podivně rozostřená soška, která ale na rozdíl od papírového originálu zpevnila svou formu i tvary a nakonec i podobu zobrazeného králíka. Nebyla to její jediná realizace ve 3D. V rámci projektu Digital Exchange navrhla a zrealizovala dvojici postav zrcadlově spojených do jednoho objektu. Socha působí více mechanicky chladně i přes posici která je dost erotická. Ve čtvrtém ročníku začala pracovat na své bakalářské práci a začala vytvářet objekt, který je složený z mnoha dalších objektů. Vytvořila krychlový rám potažený průsvitnou tkaninou. Do rámu postupně mizí další zmenšující se krychle opět potažené průsvitnou tkaninou. Do prostoru jsou vyneseny kontrastní prošivanou kresbou. Stehy spojující nitěmi jednotlivé krychle postupně mizí ve vnitřním prostoru. Z těchto jednotlivých segmentů zavěšených do prostoru chce vytvořit větší objekt který nazvala Mimo vymezení. Název popisuje objekt, ale neříká nic co by mělo diváka navést blíže k obsahu celé instalace. Jde o optickou hru která otvírá prostor pro interpretaci a nebo jsou mizející stehy záznamem času uplývajícího při meditaci šitím? Tyto otázky si kladu když se do struktury prostorové výšivky dívám. Konečný záměr tedy celý zavěšený objekt jsem neviděl, hotový ale z popisu mám zato, že bude sestavený z dále nepojených krychlí. Výšivka nebude pokračovat tak, že by překlenula prázdný prostor a pokračovala svojí cestu v další krychli. Půjde o objekt tvořený jednotlivými výšivkami a různými odstíny použité látky monofilu. Působí to na mě tak, že do určitého rozměru vše podléhá bezpečí řádu a pravidel, ale po překročení tohoto rozměru je možné cokoli. Představuji si, jak bych se asi cítil uprostřed některé z krychlí a zda by se pocit řádu a bezpečí neproměnil v horor. Chaos vně krychlí je sice nejistý, nepředvídatelný v možnostech jak s nesešitou strukturou pracovat, ale v této proměnlivosti se více podobá skutečnému životu. Nevím, zda to tak Markéta zamýšlela, ale připomíná mi to pohled na racionalitu která je od určitého rozměru řízena nahodilostí. Z tohoto pohledu bych možná přivítal čistě pocitové negeometrické sestavení všech volných krychlí do daleko volnější komposice, než je ta, kterou zamýšlí autorka zrealizovat. I přes tyto myšlenkové konstrukce, které lze rozvíjet do nekonečna jsem schopný se na vyšité prostorové stehy dívat čistě výtvarně a vnímat jejich mizející rytmus ve všech variantách a barevných odstínech jako prostorovou kresbu. Zdá se mi dobré, že o pracnosti tyto objekty nemluví, i když ji obsahují. Působí lehce a já doufám, že budou mít pokračování v nějaké další realizaci, kde se řád stehů dostane „Mimo vymezení“ i uvnitř krychlí. Autorka připomíná některé autory, ze kterých vycházela. Například Paul

Jenkins nebo Sol Le Witt a z našich autorů uvádí Malicha. Rád bych k nim připojil i Františka Matouška, který právě mimo vymezený prostor odebráním a páráním džínoviny vytváří realistické obrazy. Právě grafické narušení tkaného řádu by možná bylo další cestou prostorové výšivky.

Otázky k rozpravě:

Závěrečné hodnocení:Práci doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace:A

Posudek vypracoval(a): Michal Gabriel

Datum:

Podpis: